

Birgar Johannesen:

EG ERI 100 PROSENT Í MÓTI
AT VÍSA MYNDIR HVØRJA
FERÐ EIN GRIND DOYR

– Vit føroyingar hava ikki brúk fyri tí, tí myndirnar eru so ógvusligar og óneyðugar. Tað er nokk við við eini yvirskrift, at so og so nógvir hvalir lögdu beinini, sigur havnamaðurin Birgar Johannesen, sum rekur Býarsavnið og er mest kendur fyri sín alsk og eldhuga fyri Havnini

ANNIKA KUNOY IM

ANNIKA@SOSIALURIN.FO

Havnamaðurin Birgar Johannesen hevur greiðar meiningar um, at føroysku miðlarnir leggja myndir av dápnum út, hvørja ferð grind hevur verið.

– Eg eri 100 prosent í móti at vísa myndir hvørja ferð ein grind doyri. Vit verða noyddir at gevast við hasum har, tí tað kann bara gera okkum fortred, sigur hann.

Nýtt fyrbrigdi

Birgar Johannesen, sum hevur lagt stórt arbeiði í at savna tilfar saman um Havnina, sum hann eisini hevur holla vitan um, greiðir frá, at tað finnast ikki nógvar gamlar myndir av grindadrápi í Havn.

– Síðsta grindin, sum legði beinini á Kongabrunni var í 1961 ella 1963, men spyr tú um myndir, so er tað ikki til at uppriva. Tað er ringt at finna grindamyndir, sum eru eldri enn 20 ár, sigur hann.

Heldur ikki var tað vanligt, at miðlarnir prentaðu myndir av grindadrápi, hvørja ferð tað varð skrivað, at dráp hevði verið.

– Bløðini prentaðu ikki myndir av grindadrápi av tveimum orsökum. Myndin kostaði nógv at framleiða, og man brúkti ikki myndir til sovið nakað, tí myndir vóru brúktir til annað, sum hevði størri prioritet, sigur hann.

Hann greiðir frá, at onkur einkult mynd var at síggja her og har, men mest varð skrivað um hval og partar.

– Hetta er nakað nýtt, og er í míni verð ikki gott nokk, og eg eri sikkur uppá, at tey flestu ikki eru nøgd við hetta, sigur hann avgjórður.

Ikki tørvur á tí

Hann vísir á, at ávísir netmiðlar leggja serliga nógvar myndir út hvørja ferð tað er ein grind. Myndirnar, sum valdar verða til myndatema eru eisini ofta ógvusligar og tiknar, tá drápið er í gongd.

– Eg dugi ikki at síggja, hví tað er fornuftigt at gera. Summir miðlar velja ógvusligar myndir hvørja ferð, sigur hann.

Birgar Johannesen greiðir frá, at hann umgongst nógv fólk í gerandisdegnum, og prátið gongur ofta væl, og herfyri, tá grind hevði verið, sat hann saman við eini 30

fólkum, og tey hugdu øll at eini ávísari mynd á einum netmiðli av grindadrápinum, sum júst hevði verið. Øll vóru tey samd í, at myndin var ræðulig.

– Vit vóru øll í luftini, tí hatta er so býtt og óneyðugt, sigur hann greiður.

– Vit føroyingar hava ikki brúk fyri øllum myndunum, tí tað er nokk við eini yvirskrift um, hvussu nógvir hval lótu beinini, leggur hann afturat.

Orsøkin til, at Birgar ósir seg um evnið er ikki hon, at hann ikki ynskir myndir verða tiknar av

grindini, men heldur vil hann, at myndirnar verða valdar við skynsemi og ikki eru so ógvusligar.

– Legði tú eina mynd út, har tú rekur eina grind, so hevði ongin havt nakað ímóti tí, men at taka 100 myndir og velja ta ljótastu úr hvørja ferð, er tað mest markata, sum tú kanst ímynda tær, sigur hann avgjórður.

– Hví skal man biða, til alt er meiðað niður, og sjógvurin er reyður, og menn vassa í blóði. Eg dugi ikki at síggja, hvat tað skal vera gott fyri, leggur hann afturat

Órógva føroyingar
uttanlands

Hann heldur eisini, at slíkar myndir, sum liggja á netinum órógva lívið hjá føroyingum uttanlands, tí fólk vita at viðkomandi er føroyingur.

– Hevði eg ikki verið føroyingur, so hevði eg hatað føroyingar, um eg sá slíkar myndir, sigur hann.

Myndir av grindadrápi tæna onum endamáli, tí tørvur er ikki á teimum. Hann heldur ikki, at útlendingar eru áhugaðir í at vita, at grindadráp – og tiskil eisini myndir av tí – er partur av føroyskari mentan. Hann vísir á, at vit óivað ikki høvdu havt hug til, at sæð eitt djór verða slátað í einum sláturhúsi í dag, og somuleiðis hava útlendingar heldur ikki hug til at síggja, hvussu vit drepa grindina, sum er til matna.

– Tey hava fortred av, at vit gera soleiðis í Føroyum, og eg haldi, at vit skulu droppa hatta við, at hjá okkum er alt tað, sum vit gera rætt. Tað er tað ikki altíð, sigur hann.

Hann leggur afturat, at varð grindin dripin í friði og náðum, soleiðis sum gjørt varð fyrr, so var tað ongin trupulleiki. Hann heldur eisini, at blíva føroyingar við á hendan hátt, so kann tað eisini ávirka handil millum lond.

Skaðar okkum

Birgar vísir á, at av tí at so mong fólk í heiminum fáa ilt av, at vit eta grind, so er ikki neyðugt hjá okkum at rópa tað út um fjøll og dalar við ógvusligum myndum, hvørja ferð tað hendir. Serliga ikki, tí føroyingar ikki hava tað fyri neyðini. Hann heldur eisini, at tað er munur á at síggja eitt djór verða slátað, sum verður etið av mongum fólkasløgum, og síðani síggja grindadráp, tá so fá fólk eru von við, at grind verður dripin og etin.

– Lamb eta tey flestu, og tí hevur ongin fortred av at síggja tað verða dripið, men grindadráp ósir nógv fólk. Hvalurin er blivin friðaður, og tí er tað tann máttin vit velja at vísa drápið á, sum er umráðandi, sigur hann.

Vit føroyingar vita, at drápið er bæði humant og professionelt, men tað síggja útlendingar ikki, greiðir hann frá.

Tað er naivt at halda, at hetta ikki skaðar umdømi okkara, heldur hann, og eisini mugu og skulu vit vísa umhugsni.

– Øll verðin elskar hval, og man er noyddur til at taka hensyn til hvønn annan, serliga tá verðin er so lítil sum hon er, sigur hann.

Skulu ikki vera flov

– Tá eg var smádrongur, hevði hvør hvalur eini 50 sting í kroppinum, men í dag hevur man funnið humanar metindir, og tær koma av pressinum uttanifrá, sigur hann.

Hann heldur, at føroyingar ikki skulu vera flovir av, at vit drepa grind, men tvørturímóti skulu vit halda fast við mentanina og matin. Tó, so skal tað ikki borðreiðast fyri øllum heiminum hvørja ferð.